

Люцерна.

Тъй се нарича трѣвата на нашата нова ливада, която татко по-лани посѣя на нивата до село. Сѣме отъ тази трѣва ни даде земледѣлскиятъ ин-



спекторъ, и каза на татка да я посѣе за ливада, защото тя се косѣла 3—4 пѣти прѣзъ лѣтото и давала много добро и сочно сѣно. И наистина, ние лѣтосъ при такава голѣма суша я косихме три пѣти, и набрахме много добро сѣно. Кравитѣ го ядатъ твърдѣ лакомо и щомъ взехме да ги хранимъ съ него, почнаха да даватъ по единъ литръ млѣко по-вече отколкото даваха порано. А овцитѣ и воловетѣ ни, тази зима хранени съ него скачатъ като рибки.

Колко чудна трѣва е люцерната! Щомъ се стопи снѣгътъ и пекне пролѣтното слънце, за десетина дни я вижъ пуснала своитѣ хубави зелени листенца и достигнала десетъ сантиметра височина. Около Св. Кирилъ и Методи, щомъ покаже своитѣ красиви цвѣтове, започваме да я косимъ, и слѣдъ 2—3 дена отъ косидбата пакъ се разхубавява.

Хубава, много хубава е нашата ливада, и ние тази година ще си сѣемъ още отъ тази трѣва.

Ц. Анчевъ.

